



Ping-pong... i odnosi

Uvodnik

Ja sam ping-pong loptica,
dolazim do dvoje ili četvero
ljudi .
Odbijam se naprijed-natrag.
Oni međusobno odgovaraju
uvijek očima uprtim u mene.
Moje poslanje?
Spojiti dvoje ili četvero
u prijateljstvu.
Oh, kako se smiju, plaču,
viču, govore!
Žele da uvijek budem na
stolu,
ali ponekad bježim s njega, i koji vrisak!
Sviđa mi se kada sa mnom ljubazno postu-
paju,
ali kada me snažno udare
to mi se toliko sviđa!
Bum! Brzo poput udara munje!
Letim od jednog do drugog brzinom svjet-
losti.
Oni me udaraju s najvećom koncentracijom.
Pokušavam ostati na stolu.
Ali sretna sam!
Tkamo nevjerovatnu mrežu odnosa.
A oni? Nesvjesni su moga poslanja!

s. Marcia KruseASC
Rim, rujan 2017.



Igra stolnog tenisa ima mnogo veze s dinamikom i ljepotom odnosa. O tome sam razmišljala nakon što sam čula poeziju koju je s. Marcia podijelila s nama tijekom jednog zajedničkog susreta. Uz živahne i dinamične slike, opisuje nam poslanje jednostavne ping-pong loptice. Ona se brzo kreće uz svečane uzvike onih koji uživaju u igri i tako postaje interes svakog pojedinca. Toliko nam nesvjesno pomaže u izgradnji. Ona ujedinjuje dva igrača, isprepliće i povezuje u prijateljstvu. Dopusća da ju se udara, baca, odskakuje... kao udar munje, ali ostaje svjesno vjerna svome poslanju. Jednostavnim, kontemplativnim pogledom s. Marcia nam je omogućila da vidimo, iznad pojave stvari, nježnu mrežu veza koju loptica pleće u svom hodu naprijed-natrag. Izgradnja evanđeoskih odnosa jedan su od poziva Odredbi VS 2017. i odgovor je koji ASC zajednica želi dati na djelomičnost i individualizam koji su prisutni u svijetu. Zajednica, sveti prostor zajedništva i prihvaćanja naše raznolikosti, svakodnevno nas izaziva da napustimo svoje JA kako bi smo gradile MI. Ova svakodnevna vježba omogućit će nam da prihvatimo svijet i da osjetimo, u tijelu i krvi, patnje i radosti našeg dragog bližnjeg. Zato mi, Klanjateljice, hodamo ulicama svijeta, nastojeći biti „sakrament jedinstva“ jer je to dragocjeni dar koji je Bog darovao čovječanstvu zahvaljujući Krvi koju je Isus prolio na križu. Naše naslijeđe, ako se živi u vjeri, poziv je da činimo razliku. U našem načinu života, u izborima koje činimo i načinima ostvarivanja, nalazi se „proročka snaga onoga kako“ koji čini razliku. Tako su živjele naše sestre Mučenice vjere i ljubavi. S hrabrošću i proroštvom tkale su evanđeoske odnose kako bi u svijetu bile poput sakramenta jedinstva i zajedništva u vjeri.

s. Maria Grazia, asc

Uvodnik - Ping-pong... i odnosi

Prostor za Vrhovnu upravu
Pozdrav i zahvala

Iz ASC svijeta

Kontinentalno područje Europa: Albanija - Poljska - Italija
Kontinentalno područje Amerika: SAD
Kontinentalno područje Azija: Indija

Događaji

Misijski listopad: Svjetski misijski dan
Klanjateljice mučenice ljubavi i vjere

U Družbi

Obljetnice
Vratile su se u Očev dom

Kazalo



Slavlje primopredaje Vrhovne uprave



Želimo vam ukratko zavaliti za sudjelovanje na ovom tako intenzivnom i dirljivom slavlju.

Snažan trenutak u kojem smo iskusi-
le nježnu i snažnu Božju ljubav koja
nam prethodi i prati nas s pažnjom i
strpljivošću nudeći nam svaki put još više
života za nas i za druge.

Zahvaljujemo don Oliveriu Magnone,
CPPS, bratu i prijatelju naše Družbe jer je
s nama podijelio Riječ Božju i pomogao
nam slaviti otajstvo Krista u našem životu
i svima vama koji ste došli dijeliti s nama
ovu radost.

Zahvaljujemo svim svećenicima, bogoslo-
vima, međunarodnoj zajednici, svim ASC
pristiglima iz zajednica i vama prijatelji.
Okupljanje oko kaleža ljubljenog Jaganjca
prilika je da si pokažemo međusobnu
ljubav, podršku i povjerenje koji su nam
potrebni kada se nalazimo pred novim
početkom.

Beskrajna strpljivost počinjanja... održava
živom želju da stalno doživljavamo novi-
nu koju samo Bog može staviti u dubine
našega srca.

Toliko je mnogo osjećaja kojima
započinjemo ovo služenje Družbi... Boja-
zan i drhtanje... Bojazan zbog svijesti da
se Gospodin očituje neočekivanim po-
zivima, drhtanje zbog straha da nismo

sposobni u punini odgovoriti na njegovu
volju.

Ali ovdje smo kako bismo ponovno
potvrdili našu privrženost Gospodinu
koji se ne umara vodeći nas uvijek dalje
od nas samih u daru i goljoj poslušnosti
vjere. Ovdje smo kako bismo ponovno
potvrdile naš „Da“ Gospodinu koji je
ukrao naše srce.

Slavili smo Euharistiju u kojoj smo na
jedinstven način s novom svijesti obno-
vili našu intimnu i duboku pripadnost
ljubljenom Zaručniku koji nas vodi
neistraženim stazama, tražeći od nas
samo poslušno predanje.

Riječ koja opetovano odzvanja u
današnjoj liturgiji jest duboki poziv koji
nam Otac nježno šapće izazivajući naše
često podijeljeno srce između „ropske
dužnosti“ i „želje za ljubavlju sinova/
kćeri“: radikalna poslušnost Božjoj
prekomjernoj i neizmjerne ljubavi.

Uživali smo u jednom od najljepših
tekstova Svetog pisma: himan Kristu koji
se lišio svega za nas i za naše spasenje.

Don Oliviero nam je u svojoj propovijedi
razlomio ovu Riječ. I ja ću također, dopu-
stite mi, pokušati podijeliti misao koja je
molitveni osjećaj, sazrio u mojoj osobnoj
molitvi i koji mi je zagrijao srce.

Pavao, u srčanom tonu, daje svakoj od



nas program života, na poseban način danas čujem ovu Riječ za nas, pozvane služiti Družbi narednih šest godina. To je jaka, zahtjevna riječ... tvrda... upućena meni, tebi Matija, tebi Wieslawa, tebi Bridget, tebi Dani. Ona je za tebe Manuela, za tebe Maria Grazia... za nas koje započinjemo ovo očaravajuće putovanje nasljeđujući ponizno Kristove korake kako bismo ponovno od njega učile što to znači učiniti sebe darom u ovoj službi vodstva Družbe.

Želimo biti u Učiteljevoj školi kako bismo poprimile njegove osjećaje (Fil 2,5) i učili se goloj poslušnosti vjere (usp. Fil 2,8)... držat ćemo pogled na Njemu tako da ovaj naš krhki odgovor ljubavi može izraziti više života za svaku ASC diljem svijeta i preobraziti naš život.

Želimo biti evanđelje koje svi mogu pročitati kroz naše izbore i naš život u zajednici za poslanje nastojeći prevesti našu poslušnost u posvetu života, u ono što ga čini pravim, ljubeći svaku osobu, tražeći ljepotu koja lijeći srce, tražeći značenje svega i plodan sklad svakog susreta. Slušat ćemo želje i snove svake ASC i tražiti konkretne načine kako učiniti male korake prema budućnosti koju Bog sanja za našu Družbu.

Nastojat ćemo napraviti izbore u vjernosti snovima Marije De Mattias tražeći jednostavna ali nova sredstva i načine razvijanja putova za življenje izazova današnjice. Nećemo činiti velike stvari, ali ćemo nastojati biti mali plamen na svijećnjaku jednostavno dajući malo svjetla i radujući se onima koji žele biti zagrijani ovim plamenom.

Biramo život kontemplacije kako bi u nama sazrela ona nutarnja raspoloživost koja će nam pomoći da odgovorimo na vapaj Krvi.

Dat ćemo konkretan odgovor na pozive koje smo primile u Odredbama VS 2017. uključujući sve i nastojeći slušati glas svake pojedine i našeg svijeta koji nas stalno poziva i izaziva da budemo Crkva koja izlazi.

Dopustit ćemo našoj karizmi da teče u našim izborima nastojeći ne opirati se snazi Krvi Kristove koja lijeći i pomiruje. Poučljivim i otvorenim srcem slušat ćemo riječ Božju, kako bi nas preobrazila i podigla naše postojanje do onoga što ga čini

autentičnim darom za druge, tražeći u našem odnosu s Gospodinom i međusobno hrabrost da se izložimo i posvetimo postajući sve gorljivije u našem zajedničkom poslanju u Crkvi, otvarajući srce gostoljubivosti odabirom pomagati životu da raste. Na ovom putovanju nećemo biti same jer ćemo zajedno putovati istim putem kojim su prolazile Marija De Mattias, Serafina Cinque, sestre Mučenice ljubavi i vjere i sve Klanjateljice koje su nam prethodile i one koje hodaju pored nas. Slijedit ćemo put kojim je hodila prethodna Vrhovna uprava, viziju koju smo kao Družba stekle. Hodat ćemo zajedno po istom užetu. Nijedna nije isključena, sve smo pozvane zajedno surađivati u



otvorenosti Duhu za globalno jedinstvo. Nastavite moliti za nas. Pratite nas s povjerenjem da se Gospodin služi onim što je malo i krhko kako bi učinio velike stvari.

Evandeoska logika je logika malenosti, novosti, mogućnosti nad našim nemogućnostima... Vjerovati u ovo znači biti otvoren Božjem djelovanju i iskustvu vjere.

Neka Gospodin učini za sebe više prostora u našim životima i ispražnjavajući nas od nas samih neka nas napuni sobom i onom ljubavlju koju smo pozvane „crpsti i odražavati“ (VŽ 2).

Još jednom hvala od srca.

*s. Nadia Coppa, ASC,
vrhovna poglavarica,
i suradnice*



Kontinentalno područje Europa
Misija Albanija

... 25 godina zahvaljujući njegovoj Krvi!

30. rujna 2017. u Draču (Durazzo) slavile smo jubilej našeg povratka u Albaniju. Ne možemo ne sjetiti se davne 1940. godine kada je otvorena prva ASC zajednica u Lushanje. Sestre su služile „dragom bližnjem“ u vrlo teškim uvjetima sve dok nisu bile primorane od strane diktatorskog režima napustiti zemlju 1946. Bol i patnja naših sestara postale su plodno sjeme koje je proklijalo 1992. godine kada su se ASC vratile i otvorile zajednicu u Draču, a potom u Mamurasu. Tijekom ovih godina, na našem malom putu, nastojale smo svjedočiti Božju ljubav u svom životu, po raznim poslanjima. Krv Kristova izlila se u naše živote i preobrazila nas u „male kanale“ kroz koje može proći Krv otkupljenja i pomirenja, Krv koja vraća život, koja liječi rane... „Neka svi upoznaju ljubav Raspetog Isusa“ bila je i sada jest naša najveća briga. Da! Pomoći našoj braći i sestrama da upoznaju da je Krv Sina Božjega prolivena također i za njih, čak iako to nisu znali, jer su živjeli pod režimom koji je



proglašavao Božju smrt. Proslava sjećanja na to kako je Gospodin djelovao u nama i s nama kulminirala je euharistijskim slavljem koje je predvodio mons. George Frendo, nadbiskup nadbiskupije Tirana-Durazzo. Koncelebrirali su apostolski nuncij mons. Char-

les John Brown, novi biskup biskupije Rrëshen, mons. Gjergi Meta i mnogi drugi svećenici. Mnogi su sudjelovali u slavlju dajući hvalu Bogu za našu prisutnost tijekom ovih godina, a među njima i mnogi redovnici i redovnice drugih družbi.

Nakon euharistijskog slavlja bio je okrugli stol na kojem se govorilo o prošlosti i za kratko vrijeme postalo je opipljivo svjedočanstvo onih koji su putovali s nama tijekom ovih godina.

Slijedilo je bratsko agape na kojem smo nastavili dijeliti zajedno kruh života. Koliko osmijeha prepoznavanja, ali također i suza radosnica, koliko rukovanja, zagrljaja, koliko HVALA... koja neizreciva radost!

Što reći? Jednostavno hvala! Hvala Gospodinu za njegovu vjernost tijekom ovih godina i svima onima koji su na razne načine surađivali s nama u poslanju: sestrama, braći, misionarima, volonterima, prijateljima, dobročiniteljima itd.

Njegova Krv bila nam nadom i snagom na putu! Sjećanjem na prošlost, u srcu pokušajmo živjeti potpuno u sadašnjosti, dostižući budućnost povjeravajući se našoj Raspetoj Ljubavi...

s. Lirie Mëhilli, ASC





Kontinentalno područje Europa
Regija Wrocław

Gašparovi dani mladih

Od 20. do 25. veljače i od 17. do 20. kolovoza 2017. održani su Gašparovi dani mladih u Czestochowi u organizaciji CPPS. Već devetu godinu Misionari Krvi Kristove organiziraju ove dane koristeći prostor uz svetište Krvi Kristove. Surađuju s različitim družbama, a posebno s Klanjateljicama Krvi Kristove i Misionarkama Krvi Kristove. Na ovogodišnjem susretu sudjelovale su i Sestre sv. Josipa. Cilj ovih dana je pomoći

jedno jednostavno pitanje: „Što voliš raditi u slobodno vrijeme, što je tvoja strast?“. Bila sam uzrujana čuvši njihov odgovor: „Meni... meni... je dosadno... mnogo vremena provodim na kauču“. Tijekom tri dana ja, ASC, Misionari Krvi Kristove i Sestre sv. Josipa nastojali smo pokazati našim mladim prijateljima da postoji mnogo načina na koje se može provesti slobodno vrijeme i također dijeliti ga s drugima. Prva lekcija, čim smo stigli, bila je spavanje pod šatorima,

kako je biti muškarac i žena. Svjedočanstvo gospođe Dagmara o obraćenju nje i njezine obitelji zadivilo je mlade. Izuzetno očaravajuća bila su sjećanja Judite o o. Joachimu Badeniu, OP, suvremenom mističaru. Bili smo zapanjeni svjedočanstvima misionara laika koju su nam pripovijedali o svom iskustvu Boga na Filipinima i u Centru pomirenja u Chicagu.

Bilo je mnogo molitvenih susreta s Božjom riječju, radionica fitnessa, umjetnosti, kulinarnstva, plesa, ručnog rada. Koncert kršćanske hip-hop skupine mladih bilo je veliko i radosno iskustvo. Kao i uvijek na kraju dana pitala sam mlade prijatelje što će ponijeti kući, koje je bilo najveće otkriće za njih. Rekli su dvije stvari: susret s Božjom riječi – lectio divina i zajednički rad za vrijeme radionica. Doživjela sam jedno drugo iskustvo mladih: ne žele



više živjeti udobno na kauču jer imaju svoje želje i snove, samo im nedostaju voditelji kao pomoć da ih ostvare i žive.

mladima koji traže vlastito mjesto u životu, ali prije svega pružiti im priliku za stvaranjem autentičnijih odnosa u cilju izgradnje zajednice. Pratila sam grupu mladih oko 15 godina, a tijekom susreta postavila sam im

a ne u udobnim sobama s krevetima i kupaonicama. Među temama o kojima smo razmišljali bila je i ta da je ljudsko biće psihološka, fizička i duhovna jedinka. Mladi su sudjelovali u radionicama promišljajući o tome

s. Tatiana Studentowa, ASC



Pjevat ću svom dragom Primopredaja regionalne uprave



8. kolovoza u Acutu, ASC su imale važan i osobito značajan trenutak za Regiju Italija: nova Regionalna uprava, izabrana za vrijeme Izbornog regionalnog sabora koji je održan u Aricci od 21. do 25. kolovoza, službeno je preuzela vodstvo naše Regije za šestogodišnje razdoblje 2017.-2022. Za vrijeme euharistije koja je slavljena u kući Matici, među osjećajima zahvalnosti za vodstvo prethodne Uprave, s. Nicla Spezzati i članice novog Vijeća prihvatile su odgovornost da prate, vode i podržavaju hod Regije u ovo vrijeme značajne preobrazbe.

Na slavlju su bile prisutne i članice Vrhovne uprave i brojne Klanjateljice iz različitih zajednica.

S. Nicla je izrazila svoju želju i nastojanje dati prednost ljubaznoj brizi prema svakoj sestri Regije po primjeru Marije De Mattias koja je pjevajući svoju ljubavnu pjesmu svom dragom njegovala svaki dan „vinograd“ koji joj je povjerio Gospodin, zajedno sa životom svih ASC.

U Acutu sve govori o Mariji De Mattias i bilo je prekrasno primijetiti njezinu prisutnost sestre i majke. Njoj smo povjerali hod narednih šest godina i iz Acuta, gdje je sve počelo, otvorile smo srce nadi da ćemo rasti u jedinstvu.

Don Terenzio Pastore, provincijal Misionara Krvi Kristove, zajedno s drugom braćom i bogoslovima predvodio je svečano euharistijsko slavlje propovijedajući o vinogradu prema nedjeljnoj liturgiji.

Nakon dijeljenja Riječi zajedno s predslaviteljem zazvale smo Duha Svetoga i obavile obred primopredaje. U podnožju oltara članice Uprave na odlasku predale su novoj Upravi svjetiljku koja je simbolizirala Regiju.

Podižući svjetiljku s. Nicla je izrazila svoju volju da služi Regiji kako bi podržala hod svake sestre prema punini vlastite krsne posvete, u nasljedovanju Gospodina Isusa u životu klanjanja i apostolskog služenja.

Na kraju svečanog misnog slavlja stavljen je cvjetni aranžman na oltar Marije De Mattias. Pred svetičnim relikvijama nastavili smo zazivati njezin blagoslov kako bi njezina mudrost podržavala i prosvjetlila izbore i odluke koje će biti donesene za dobro Regije.

Novoj Upravi koja će nas voditi stvaranju novih očaravajućih stranica života ASC, želimo izraziti svoju zahvalnost za primljeni dar riječima Marije De Mattias: „Svoje nade sam stavila u zasluge Krvi Kristove i nadam se da se neću postidjeti.

On mi daje ovu veliku želju da pomažem dragom bližnjem u sadašnjosti, koristeći se svim mogućim sredstvima kao bi siromašni grešnici obratili srce Bogu. U ovoj družbi svi će naći potrebnu pomoć za sva vremena, sve dok smo se mi spremne boriti i dati također i život za zdravlje duša.“ (Pismo 30)

s. Monica Rini, ASC



Svjetski dan misija

Od 1926. godine, listopad je posebno vrijeme za one koji rade i podržavaju misijsko djelovanje u Crkvi: to je mjesec posvećen misijama. Ove godine to razdoblje doseže svoj vrhunac 22. listopada 2017. Svjetskim misijskim danom. Slogan ovog, 91. Svjetskog misijskog dana, bio je: „Žetve je mnogo“. Odnosi se na Isusove riječi koje se nalaze u evanđeljima s jakom misijskom notom. Doista, u takozvanom globalnom selu još uvijek postoje mnoga zemljopisna i egzistencijalna predgrađa gdje je hitno potrebno navijestiti i svjedočiti Radosnu vijest.

Crkva je po svojoj prirodi misijska i ako to ne bude neće više biti Kristova Crkva nego samo udruuga među mnogim drugima koja

će nestati s nestankom vlastite svrhe, kaže papa Franjo. Zato smo pozvani postaviti neka pitanja koja dotiču naš vlastiti kršćanski identitet i našu vjerničku odgovor-



nost u svijetu zbuđenom tolikim iluzijama, ranjenom velikim frustracijama i razorenim brojnim bratoubilačkim ratovima koji nepravedno pogađaju nedužne. Koji je temelj misija? Što je srca misija? Mjesec listopad nam omogućuje zahvalno sjećanje na sestre,

vjerodostojne svjedokinje Božje beskrajne ljubavi. To je mjesec u kojem se mi Klanjateljice Krvi Kristove sjećamo misionarskih učenica koje su cijeli svoj život

provele objavljujući Evanđelje ne samo riječima nego i svojim životom: Mučenice ljubavi i vjere, službenica Božja Serafina Cinque. Njihov primjer i stil života potiču nas da živimo s visokom mjerom ljubavi i izazivaju nas da od redovnog činimo izvanredno

mjesto besplatnosti i darovanosti. U njihovom načinu djelovanja, življenja, odabira nalazimo „proročku snagu onoga ‘kako’ koja daje značenje našem postojanju kao Klanjateljica Krvi Kristove“. (Odredbe VS 2017).

*Kontinentalno područje Azija
Regija Indija*

Imigrantski radnici u školi u Aradhana



Biskupijski odbor za migrante biskupije Bangalore zajedno s Klanjateljicama Krvi Kristove organizirao je 1. listopada 2017. u školi Klanjateljica u Aradhana u Bangaloreu seminar za imigrantske radnike u tvornicama odjeće. Oko 400 sudionika koji su došli iz Jharkhand, Assam, Bengal, Bihar, Madhya Pradesh, Chhattisgarh, Orissa i drugih etničkih skupina zajedno sa svećenicima i sestrama koji rade za migrante, okupilo se na seminaru. Klanjateljice koje rade za migrante uložile su velike napore kako bi uvjerile direktore tvornica da daju slobodan dan radnicima.

Dan smo započeli formalnim pozdravom dobrodošlice članova grupe „Duhovno buđenje“ koji obavljaju ovo poslanje animiranja i brige za migrante u gradu Bangalore u korist



onih koji dolaze sa sjeveroistoka Indije posebno iz Arunachal Pradesh. Nakon toga je slijedila molitva hvale, zahvaljivanja, dijeljenje Riječi Božje i svjedočanstva nekih radnika, a to sve u radosnom ozračju.

Euharistijsko slavlje predvodio je mons. S. Jayana-



than, generalni vikar biskupije Bangalore uz koncelebraciju svećenika iz drugih redovničkih družbi, a koji rade za dobro migranata. Sudionicima je pružena prilika da se duhovno nahrane po ispovijedi, slušanju i dijeljenju.

Za vrijeme propovijedi generalni vikar je rekao: „Ponosni smo na vašu prisutnost u našoj sredini i volimo vas. Budite uvjereni u našu podršku u želji da se osjećate kao kod kuće i da sanjate o boljoj budućnosti“.

Nakon toga je slijedio kulturni trenutak u kojem je svaka grupa izvela tradicionalni ples u nacionalnim nošnjama. Dr. Muktha Tigga, MBBS, porijeklom iz Rourkela Orissa, koja radi kao liječnica u tvornici u Aditya Birla u Bangaloreu govorila je sudionicima o pitanjima higijene i zdravstvene zaštite i metodama prevencije profesionalnih oboljenja. Sudionicima je pružena prilika da razjasne svoje nedoumice o zdravstvenim problemima.



Gospodin Pawan Kuldip Kerketta iz Rourkela Orissa, koji radi kao predavač na Centru za tehnologiju u Bangaloreu, pojasnio je sudionicima zakon o pravima i dužnostima radnika, problemima vezanim uz njega i popratne sadržaje. Gospodin Anil Ddungdung Smidega iz Jharkhanda, direktor marketinga u tvornici odjeće u Kohlapuru, podijelio je sa sudionicima neke aspekte koji mogu pomoći u emancipaciji industrije odjeće. Rekao je da je ovo iskustvo bilo kao „povratak kući“ među braću i sestre.

Gospođica Batima Sagmal, jedna od sudionika, podijelila je s nama svoju radost i rekla: „Zahvalni smo odboru za migrante koji se brine za nas u ovoj situaciji“. Gđa Namita Lakra, koja već tri godine radi u tvornici odjeće, rekla je: „Sretna sam što mogu sudjelovati na ovom seminaru“.

Kao rezultat ovog skupa, na temelju iznesenih problema radnika proizišla je odluka odbora da prouči situaciju i stvori šalter za pomoć kao podrška radnicima migrantima.

Bila je ovo posebna prigoda za mnoge djevojke i druge skupine da sudjeluju na jednom seminaru kao što je ovaj, izvan radnog mjesta. O. Edward Thomas, SDB, podtajnik, o. Shaju Kalappurakkal, SCJ, izvršni tajnik i drugi članovi odbora za migrante biskupije Bangalore izrazili su svoju zahvalnost radnicima iz tvornica odjeće za sudjelovanje na ovom seminaru.





Za pravdu i brigu o našem zajedničkom domu

Klanjateljice iz Sjedinjenih Američkih Država u suradnji s udrugom LANCASTER AGAINST PIPELINES (LAP) u borbi za pravdu i brigu o našoj zajedničkoj kući

Kroz tri godine Klanjateljice Krvi Kristove odolijevale su zahtjevu za potpisivanjem dokumenta o „Pravu prolaza“ u korist kompanije Transco/William za projekt izgradnje cjevovoda nazvan Atlantic Sunrise. Izgradnja cjevovoda išla bi preko imanja Klanjateljica u West Hempfield Townshipu, Lancaster County, PA. ASC iz Regije SAD odbile su prihvatiti ponudu kompanije jer Klanjateljice iz SAD-a



smatraju cjevovode fosilnih goriva „kršenjem naših dubokih vjerskih uvjerenja“. Davne 2005. godine američke Klanjateljice napisale su Deklaraciju o poštivanju Zemlje koju je u listopadu iste godine odobrio i prihvatio regionalni sabor Regije SAD. Tri ključne vrijednosti, koje se navode u Deklaraciji, odražavaju našu viziju i vrijednosti: poštuj svetost Zemlje; smatraj Zemlju svetištem gdje je svaki oblik života zaštićen; brini se o Zemlji kao o daru ljepote, hrane i naslijeđa za buduće generacije. U ljeto 2016. godine, Klanjateljice

su primile molbu od lokalne koalicije, Lancaster Against Pipelines (LAP), da naprave na svojoj zemlji prijenosnu „kapelicu“ gdje bi se vjernici okupljali na molitvu. Nadalo se da će takv „kapelica“ privući ljude na molitvu i razmišljanje o pravilnoj uporabi i svetosti Zemlje. Klanjateljice su se brzo angažirale u suradnji s LAP-om. U jesen 2017. podnijele su civilnu žalbu za građanska prava kojom se osporava „pravo“ korporacije na „eksproprijaciju“. (Ovo „pravo“ dopušta korporaciji da posjeduje zakonsko vlasništvo nad dijelom zemljišta koje im je potrebno i bez suglasnosti vlasnika.).

Unatoč odbijanju Klanjateljica da surađuju s ovim projektom Transco je dobio odobrenje od Savezne komisije za regulaciju energetske djelatnosti (FERC) dajući im pravo na izgradnju, održavanje i puštanje u promet cjevovoda

na našoj zemlji za projekt Atlantic Sunrise. Iako je savezni sudski poredak eksproprijacije na snazi, Transco je odlučio da ne ukloni „kapelicu“ nego da postavi ogradu na rubu zemlje koja graniči s „kapelicom“. Još uvijek čekamo na sudsku odluku o našem slučaju građanskih prava. A za to vrijeme ASC, LAP i ljudi koji se zalažu za „brigu o Zemlji“, redovito se skupljaju u kapelici na molitvu,

pjevanje i nenasilnu građansku neposlušnost. Oni koji sudjeluju u ovom obliku otpora vjeruju da fizička nazočnost „kapelice“, dokle god to bude moguće, daje opipljivo



svjedočanstvo naše vjere u svetost Zemlje. Nadalje, predstavlja našu duboku odlučnost da kao zajednica reagiramo protiv korporativne pohlepe i oskrvnuća prirodnih resursa.

Idite na: www.wearelancaster.org i Facebook: Lancaster Against Pipeline, kao i stranice američkih Klanjateljica www.adorers.org/stand-for-justice gdje možete preuzeti Deklaraciju o poštivanju zemlje (LAND ETHIC) i pročitati više o tome kako ASC Regije SAD surađuju s drugima i odgovaraju na poziv Krvi kroz rad za pravdu i mir.





XXV. obljetnica sjećanja
na Klanjateljice Mučenice ljubavi

Misionarke Krvi Kristove

20. listopada proslavile smo sjećanje na naše sestre Mučenice ljubavi u Liberiji, velikodušne i hrabre žene koje su prije 25 godine dale svoje živote služeći narodu Liberije. Sestre su dijelile svakodnevni život s ljudima, pa tako i smrt jer su tisuće Liberijaca ubijene tijekom građanskog rata. Njihovi životi su isprepleteni. Ponosne smo što smo dio ove zajednice.

Sestre Agnes Mueller, Barbara Ann Muttra, Joel Kolmer, Kathleen McGuire i Shirley Kolmer, koje su umrle u Liberiji, radile su na području obrazovanja, zdravstva, socijalnog rada, vjerske formacije... gdje god su mogle pomoći boljem životu siromašnih.

Prije dvadeset pet godina građanski rat je paralizirao zemlju, ljudi su pobjegli iz tog područja. Sestre su davale hranu i vodu onima koji su bježali, ali one same nisu odlazile dok god je bilo ljudi kojima su mogle pomoći. Zatim je bilo prekasno za odlazak. Rat ih je okružio. Pobunjenici su ih pronašli i ubili. Borbe su bile tako jake da su njihova tijela pronađena tek tjednima kasnije. Naše sestre, naše prijateljice dale su nam primjer potpunog predanja koje nikad ne možemo zaboraviti. Slavimo njihov život i njihov duh. U slavlju Euharistije svaki dan čujemo Isusov poziv: „Uzmi i jedi, ovo je tijelo moje, koje se za vas predaje... Ovo je moja Krv prolivena za tebe i za sve. Čini ovo meni na spomen“. Ove sestre su učinile upravo to – dale su svoju tijelo za druge. Prolile su



svoju krv za druge, baš kao i Isus. I to je ono na što smo pozvane kao Klanjateljice Krvi Kristove – dati sve svoje čak do prolijevanje krvi.

s. Marcia Kruse, ASC



RUMA, MAJKA

Ti si dobra majka
poput majke Makabejaca.
Odgojila si nas dobro
jednostavne djevojke s
jedonostavnim željama.
Hranjene domaćim kravljim
mlijekom i svježim jajima
s farme,
nadahnute duhom Marije
De Mattias.
Među tvojim zidovima rasle
su odvažne žene.
Koja je tvoja tajna koja ove
žene čini
tako hrabrim i neustrašivim,
tako ljubaznim i brižljivim,
tako ludim i smiješnim,

tako iskrenim i s nogama
čvrsto na zemlji?
Je li to farma, domaća hrana?
Otvoreno nebo ili polja pšenice?
Ili "kukuruz" s kojim smo
odrasle?
Preko 100 godina ti nas poučavaš
da živimo i umiremo za Gospo-
dina,
kao Gospodin,
mi smo šarolika ekipa
koja je rekla Da!
Odane Božjem narodu
djeleći njihovu radost i patnju,
iIstrošile smo svoje živote
stavljajući se na prvu liniju
radi "dragog bližnjega".
Dobro si nas naučila.
Naučila si nas istini
koja čini da činimo ono što
moramo učiniti,
idemo tamo gdje moramo ići.
A sada žanješ posljedice,
kao, tamo u podnožju križa,
primaš ove hrabre kćeri
u svoju toplu zemlju.
Hvala, majko Ruma.
Imaš milost da promijeniš
obične seoske djevojke
u hrabre žene, svete i mučenice!
"Pobjeda pripada Bogu
našemu, koji sjedi na prijestolju
i Jaganjcu".
Blagoslovljena Krv Kristova!

prosinac 1992.





Klanjateljice
Mučenice vjere

Njihova krv prolivena za vjeru

Josipa i Eulalija, dvije Klanjateljice, dvije žene riječi, koje su postale mučenice vjere zbog naviještanja Riječi tijekom komunističkog režima u Hrvatskoj.



Josipa je podvrgnuta mučenju u dobi od 39 godina. Nakon napuštanja zajednice u ratu 1944., radila je u pastoralu s djecom, mladima i odraslima. Prema iskazima svjedoka uhićena je i pritvorena od strane komunističkih vlasti. Nakon puštanja na slobodu vratila se u Ruševo i nastavila raditi u Gospodnjem vinogradu. Međutim, početkom listopada 1946., unatoč upozorenjima župljana da napusti mjesto zbog prijetnji, ostala je u mjestu.

Zadnji dan, prije nego što su je odveli, provela je u molitvi u kapeli, prolazeći smrtnu agoniju. Tog poslijepodneva su je odveli i u jednoj privatnoj kući bila je užasno mučena od onih koji nisu prepoznali ljepotu onoga što je radila i Onoga za koga je živjela. Njezino tijelo pronađeno je nekoliko godina kasnije zakopano u šumi. U tajnosti je preneseno i pokopano na groblje u Djedinoj Rijeci čiji mještani s velikom ljubavlju do danas brinu za njezin grob.



Eulalija je imala 37 godina kada je izgubila život zbog vjere u Krista. Nakon Drugog svjetskog rata 1946., komunisti su sestrama oduzeli sve škole i samostane. Eulalija je, kao i mnoge druge sestre, krenula u potragu za poslom. Živjela je i radila u Pleternici kao učiteljica i orguljašica. Mučena je i ubijena početkom ožujka 1947., a tijelo joj je bačeno u rijeku Orpljavu. Njezino tijelo pronađeno je 25. ožujka 1947., nakon topljenja snijega te je pokopano na mjesnom groblju u Pleternici.

Drage sestre, Josipa i Eulalija!

Zvuči pomalo čudno, ali ne želim pisati o vama, pišem vama jer osjećam da ste prisutne i da mi vaši životi snažno govore – poput istine koja oslobađa. Doista, istina vodi u život. Istina o vama je došla na vidjelo nakon dugo vremena, ali je donijela život Klanjateljicama današnjice.

Razmišljajući o vama i pišući vam ovih nekoliko redaka, živim život kao najljepši dar. Jer samo kada dijelimo život, možemo osjetiti ljepotu susreta kojeg je naš Stvoritelj i Otkupitelj donio u naša srca.

Drage sestre, nismo rođene u istom razdoblju, nikada se nismo upoznale, ali na poseban način osjećam da smo vezle isti vez jer nas je povezala Krv Jaganjčeva, ukorijenjene smo u karizmu Raspetoga.

Naučila sam o vama prije deset godina čitajući jedan časopis za vjeroučitelje. Članak je bio na-



slovljen: Sestra Josipa Nevistić, Klanjateljica Krvi Kristove, zaštitnica vjeroučitelja. Bila sam jako iznenađena i duboko dirnuta svjedočanstvima koje sam čitala o vama. I tako, potaknuo me nutarnji žar da vas bolje upoznam, da vam se približim kao sestra. Posjetila sam mjesta u kojima ste živjele i radile, mjesta u kojima ste trpjele i, ljubeći Boga i bližnjega, gdje ste bile ubijene. Bile ste mlade ali hrabre i spremne za više ciljeve. Bile ste navjesticateljice Božje riječi u malim mjestima u teškim i opasnim vremenima.

Netko je, osim mještana koji su vas voljeli i cijenili, vidio vaš rad za Božje kraljevstvo i želio isključiti glasove Radosne vijesti. No, čudno, danas su ti glasovi jači jer istina uvijek govori i donijela nam je život...

Hvala!

Vaša sestra Matija, ASC



Učenica i misionarka



S. Serafina Cinque, ASC – Anđeo Amazonije

Govoriti o s. Serafina Cinque znači ponovno proživjeti vrijeme milosti i blagoslova koje nam je Bog darovao. To znači čuti sve snažniji odjek onog lijepog izraza koji je uvijek govorila s. Serafina: “KAKO JE BOG DOBAR”.

Imala sam milost živjeti s njom u dva različita perioda svog života: kada sam bila postulantica u Altamiri, a kasnije kao juniorka u zajednici u Manausu.

Ono što me se najviše dojmilo bilo je njezino svjedočanstvo: žena velike vjere, žive i bezgranične. U svemu je uspijevala vidjeti Božju ruku, u svemu Božansku Providnost, pogotovo kada se stvari nisu događale kako je ona planirala. Svoj odnos s Bogom živjela je kroz Euharistiju i svakodnevnu meditaciju pred Presvetim Sakramentom. Provodila bi po nekoliko sati pred tabernakulom, na koljenima. Njezina pobožnost i prijateljevanje s Marijom, Isusovom majkom, bilo je vidljivo u svakodnevnoj molitvi krunice i povjerenju u njezin majčinski zagovor.

Cijeli njezin život bio je istrošen u služenju dragom bližnjem, u pozornosti na osobe koje je susretala, a posebno na siromašne žene, trudnice i sve one koji su tražili njezinu pomoć.

Gledajući osobu s. Serafine vidi se jednostavna žena, krhka, ali uvijek s pogledom naprijed, koji je siguran i pouzdan, pun hrabrosti i nade.

s. Socorro, ASC

Regija Wroclaw

60. obljetnica zavjeta

12. studenoga 2017.



s. Marianna Konefal
s. Malgorzata Braszko
s. Magdalena Karaban
s. Lucja Partyka

Čestitamo!

Hvala vam za ono
što jeste!



Vratile su se u Očev dom

Regija Italija

12/10/2017

s. Maria Stellini

15/10/2017

s. Angela De Cesare

23/10/2017

s. Angela Armida Congiu

Regija SAD

20/09/2017

s. Mary Renee Kirmer

02/10/2017

s. Rita Marie Lucash

09/10/2017

s. Margaret Mary Smith

13/10/2017

s. Teresita Kern

